अथ पञ्चमं मन्त्रमाह। "होता यक्षत् बर्हिः सुष्ठरीमोर्णं मृदा अस्मिन् यज्ञे विच प्रच प्रथताᳬ स्वासस्थं देवेभ्यः। एमेनेदद्य वसवो रुद्रा आदित्याः सदन्तु प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्याज्यस्य होतर्यज" [५] इति। 'सुष्ठरीमा' शोभनवेद्यास्तरणेन युक्तं, 'बर्हिः' नामकं चतुर्थप्रयाजदेवमग्निं, दैव्यः 'होता', यजतु। 'ऊर्णं मृदाः' कम्बलवन्मृदुमूर्त्तिः, स देवः 'अस्मिन्' मदीये, 'यज्ञे', 'विच' प्रथतां 'प्रच प्रथताञ्च' विविधमपि प्रसरतु प्रकर्षेण प्रसरतु। 'देवेभ्यः' देवार्थं, 'स्वासस्थं' सुखासनत्वेन स्थातुं योग्यं, 'एमेन' इत्थंभूतमृदुत्वादिगुणयुक्तेन, 'इद्' बर्हिः, 'अद्य' अस्मिन् यज्ञे, 'वसुरुद्रादित्याः', 'आसदन्तु' आसीदन्तु। तस्य 'बर्हिरिन्द्रस्य', अपि 'प्रियमस्तु'॥

अथ षष्ठं मन्त्रमाह। "होता यक्षद्दुर ऋष्वाः कवष्योऽकोषधावनीरुदाताभिर्जिहतां विपक्षोभिः श्रयन्तां। सुप्रायणा अस्मिन् यज्ञे विश्रयन्तामृतावृधो वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज" [६] इति। 'दुरः' द्वारसंज्ञकाः पञ्चमप्रयाजदेवताः, तद्रूपमग्निं दैव्यः 'होता', यजतु। ताश्च, 'ऋष्वाः' महतीः हिंस्राः वा, 'कवष्यः' कवाटवतीः, द्वाराभिमानित्वात् 'अकोषधावनीः' या सुछिद्रैर्धावन्ति ताः कोषधावन्यः तद्विपरीताः, द्वारः 'उदाताभिः' दिग्भिर्दीप्तिभिर्वा, 'उज्जिहतां' उद्गच्छन्तु। 'पक्षोभिः' पार्श्वैः, 'विश्रयन्तां' विविधं श्रयन्तां। 'अस्मिन् यज्ञे', 'सुप्रायणाः' सुखेन प्रापणीयाः, 'ऋतावृधः' ऋतस्य सत्यस्य, यज्ञस्य वा वर्द्धयित्र्यः, 'विश्रयन्तां' विविधं सेवन्तां॥